

Závěrečné hodnocení doktorského studia Mgr. Matěje Novotného

M. Novotný zahájil své studium oboru Dějiny antického starověku v roce 2010 a disertační práci odevzdal v květnu tohoto roku. Úspěšně splnil všechny své studijní povinnosti a kromě toho se věnoval řadě dalších odborných aktivit. Především je třeba ocenit jeho podíl na řešení grantů a projektů specifického výzkumu - dva sám vedl (Ztráta občanských práv v klasických Athénách; Přítomnost smrti ve veřejném prostoru klasických Athén: ukazování a skrývání), na jednom se podílel (Ti před Hérododem). M. Novotný rovněž publikoval několik původních studií a recenzí v českých časopisech a sbornících. Vystoupil s přednáškou na mezinárodní studentské konferenci Europaeum v Krakově a další přednášky měl v Praze a v Brně v rámci letních škol klasických studií a historie a také v JKF. Absolvoval semestrální stáž na universitě v Heidelbergu. V ÚFAR se krátce podílel na výuce starořečtiny, od roku 2014 je zaměstnán v Kabinetu pro klasická studia při Filosofickém ústavu AV ČR, kde je mj. výkonným redaktorem časopisu *Listy filologické*. Odborně spolupracoval také s nakladatelstvím Oikúmené.

Za téma své disertační práce si M. Novotný zvolil „Bezbožnost v klasických Athénách“. Neomezil se však jen na téma vlastní bezbožnosti, tj na zkoumání, co je obsahem řeckého pojmu *asebeia*, nýbrž věnoval se i dalším přečinům náboženského charakteru (mj. svatokrádeži, proviněním proti náboženským svátkům, poškozování posvátných olivovníků), které zkoumá v obecném kontextu athénské práva. Pozornost věnuje rovněž konkrétním právním procedurám, které souvisely s trestnými činy náboženské povahy. Téma je velmi široké, a autor proto odevzdal nadstandardně rozsáhlou práci, v níž zúročil svou důkladnou znalost sekundární literatury a především řeckých pramenů. Obojí kriticky posuzuje, zejména vyjadřuje značně skeptický přístup k hodnověrnosti pozdních antických pramenů i k autenticitě dokladů citovaných attickými řečníky. Zpochybňuje proto historicitu procesů vedných proti filosofům v 5. století př. Kr., zejména také existenci tzv. Diopeithova usnesení. Autor dokázal zúročit své studium historie i filologie a kombinací metod obou přístupů dospěl k zajímavým a původním závěrům, které prohlubují poznání daného tématu.